

Arrest

nr. 208 930 van 6 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. CLAESEN
Kogelstraat 19
3700 TONGEREN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2018 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 juli 2018.

Gelet op de beschikking van 6 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2018.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat C. CLAESEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

"1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2018 waarbij haar verzoek om internationale bescherming overeenkomstig

artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet volgens een versnelde procedure wordt behandeld en als kennelijk ongegrond wordt beschouwd.

2. Artikel 57/6/1, §1, eerste lid, b) van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming volgens een versnelde procedure behandelen, indien :

b) de verzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zoals bedoeld in paragraaf 3; of”

Artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“In het geval van weigering van internationale bescherming en indien de verzoeker om internationale bescherming zich in één van de gevallen vermeld in paragraaf 1, eerste lid, a) tot j) bevindt, kan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dit verzoek als kennelijk ongegrond beschouwen.”

3. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd om de internationale bescherming te weigeren aan een onderdaan van een veilig land van herkomst of aan een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, wanneer de vreemdeling geen substantiële redenen heeft opgegeven om het land in zijn specifieke omstandigheden niet als een veilig land van herkomst te beschouwen ten aanzien van de vraag of hij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

Bij koninklijk besluit van 17 december 2017 werd Kosovo aangewezen als veilig land van herkomst.

Om een verzoek om internationale bescherming ingediend door een onderdaan van een veilig land van herkomst of een staatloze die er voorheen zijn gewone verblijfplaats had, gegrond te kunnen verklaren, moet de verzoeker derhalve substantiële redenen opgeven die aantonen dat, ondanks diens afkomst van een veilig land, zijn land van herkomst in specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet belet de verzoeker niet om aan te tonen dat er, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in vluchtelingenrechtelijke zin, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4 van diezelfde wet. De bewijslast in dit geval rust op de verzoeker.

4. Het is in dit geval duidelijk dat verzoekster afkomstig is van een veilig land in de zin van artikel 57/6/1, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet, zijnde Kosovo, en dat er bijgevolg een vermoeden geldt dat er in haar hoofde geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven die aantonen dat, ondanks haar afkomst van een veilig land, haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar.

In de bestreden beslissing stelt de commissaris-generaal vooreerst vast dat, wat haar vrees betreft in Kosovo te worden vervolgd door leden van de AKSH (Armata Kombatare Shiptare, het Albanees Nationaal Leger), verzoekster niet aannemelijk maakt dat zij, die acht jaar na het vertrek van haar echtgenoot S.T. uit Kosovo naar België is gekomen om met hem te huwen, omwille van dezelfde reden ook geviséerd zou worden in Kosovo anno 2018. Verzoeksters vrees is, zo luidt de beslissing, volledig hypothetisch en wordt niet ondersteund door enig concreet element. Mocht verzoekster toch enig probleem kennen in Kosovo omwille van de vroegere activiteiten van haar echtgenoot, dan dient, aldus de commissaris-generaal, vastgesteld te worden dat zij niet aannemelijk maakt dat zij hiervoor geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor haar sprake zou zijn van vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal wijst in dit verband op informatie waarover hij beschikt en is op grond hiervan de mening toegedaan dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaaarse onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet. Wat betreft het feit dat verzoeksters echtgenoot hier in België een verblijfsstatuut heeft, wordt in de beslissing opgemerkt dat dit een motief van louter

persoonlijke en intrafamiliale aard is dat op zich helemaal niet ressorteert onder het toepassingsgebied van het Vluchtelingenverdrag, noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Om een verblijfsvergunning in België te verkrijgen op basis van familiehereniging met haar in België verblijvende echtgenoot dient verzoekster, zo luidt het, de geëigende procedures zoals voorzien in de Vreemdelingenwet aan te wenden. Betreffende het feit dat verzoeksters zoon de vluchtelingenstatus werd toegekend, wordt opgemerkt dat elke asielaanvraag op persoonlijke, individuele merites wordt beoordeeld. De door verzoekster voorgelegde documenten zijn, zo wordt vastgesteld, niet van aard om voormelde vaststellingen te wijzigen.

De commissaris-generaal weigert verzoekster internationale bescherming en beschouwt haar verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond, in toepassing van artikel 57/6/1, §2 van de Vreemdelingenwet. Hij besluit dat verzoekster geen substantiële redenen opgeeft om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.

5.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch zij onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar ze echter in gebreke blijft. Verzoekster beperkt zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht.

5.2. Verzoekster betwist en bekritiseert in haar verzoekschrift, doch ze werpt geen ander licht op de motivering van de bestreden beslissing waar wordt vastgesteld: "U verklaarde dat u in Kosovo vreest vervolgd te worden door leden van de AKSH (Armata Kombatare Shiptare, Albanees Nationaal Leger) omdat uw echtgenoot destijds als etnisch Albanees met de Serviërs heeft samengewerkt. Hij verliet in 2010 Kosovo en werd in 2012 erkend als vluchteling in België (CGVS, p. 6-7). U kon echter niet aannemelijk maken dat u, die acht jaar na het vertrek van S.(...) uit Kosovo naar België bent gekomen om met hem te huwen, omwille van dezelfde reden ook gevisieerd zou worden in Kosovo anno 2018. U heeft immers nooit problemen gekend in Kosovo, ondanks het feit dat u beweert reeds van voor zijn vertrek uit Kosovo met hem een relatie te hebben (CGVS, p. 4). De moeder en broer van S.(...) verblijven nog steeds in Kosovo. Zij hebben geen problemen waar u weet van heeft. Hoewel u vermoedt dat zij angst hebben, hebben zij u hier zelf niets over verteld (CGVS, p. 9-10). U verklaarde dat het geweten was dat de AKSH in uw gemeente nog actief was, maar u kon niet zeggen wie zij waren of wat zij deden (CGVS, p. 7). Op de vraag hoe u dan wist dat zij nog actief waren, antwoordde u gewoonweg dat men wist dat zij nog actief waren. U kon echter geen enkel concreet element aanhalen waaruit dit kon blijken (CGVS, p. 8). U kon geen voorbeelden geven van familieleden van ex-spionnen die gevisieerd werden door het AKSH (CGVS, p. 10). Uw eigen familie kent momenteel ook geen problemen in Kosovo en heeft, voor zover u weet, niets gehoord van leden van het AKSH die het op u of op hen gemunt zouden hebben (CGVS, p. 9). Uw vrees is bijgevolg volledig hypothetisch en wordt niet ondersteund door enig concreet element."

Verzoekster, die in haar verzoekschrift opmerkt dat zij "niet op basis van het beginsel van de eenheid van het gezin een asielaanvraag heeft ingediend" en de commissaris-generaal hieraan voorbijgaat, benadrukt dat haar situatie volledig veranderd is sinds haar huwelijk met S.T. en sedert zij samen een zoontje hebben. Ze voert aan dat "het (...) algemeen geweten" is "in Kacanik en omstreken dat ze getrouwd zijn", en stelt dat zij, omwille van haar huwelijksband met S.T. en het feit dat personen die gelieerd zijn met de SPS problemen hebben met de AKSH, effectief een gegronde vrees heeft in geval van terugkeer naar haar land van herkomst.

Verzoekster komt echter niet verder dan enkele louter algemene beweringen en algemene veronderstellingen dewelke geenszins onderbouwd worden aan de hand van enig concreet en objectief gegeven. Uit niets blijkt immers en verzoekster maakt op generlei wijze in concreto aannemelijk dat men, het AKSH en/of anderen, het in Kosovo op haar zou hebben gemunt en/of dat zij bij een terugkeer dreigt te worden gevisieerd of vervolgd. Het uiten van blote beweringen, persoonlijke vermoedens en algemene hypothesen volstaat niet om aan te tonen dat men in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat hem/haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit

risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier, door louter op algemene wijze een vrees voor vervolging te poneren, geheel in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

5.3. Verzoekster gaat in haar verzoekschrift bovendien niet in het minst in op en alzo volledig voorbij aan de pertinente overwegingen in de bestreden beslissing waar wordt vastgesteld dat "Mocht u toch enig probleem kennen in Kosovo omwille van de vroegere activiteiten van uw echtgenoot, dan dient vastgesteld te worden dat u niet aannemelijk gemaakt heeft dat u voor de door u hiervoor geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde dat u nog nooit beroep hebt moeten doen op de politie en dus niet wist of u naar de politie zou kunnen gaan. U verklaarde ook dat alle agenten op de hoogte zijn van het verleden van uw echtgenoot en dat ze u zouden kunnen negeren mocht u bij hen een klacht indienen (CGVS, p. 9). Er dient opnieuw vastgesteld te worden dat deze beweringen louter hypothetisch zijn. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt bovendien dat in Kosovo maatregelen werden/ worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet." Deze pertinente vaststellingen blijven derhalve, nu zij geenszins wordt betwist, laat staan op enige wijze ontkracht of weerlegd, onverminderd overeind.

5.4. In weerwil van verzoeksters huidige algemene verzuchtingen, is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er op grond van de motiveringsplicht geenszins toe gehouden om in zijn beslissing in het kader van verzoeksters huidig verzoek om internationale bescherming te motiveren waarom in het kader van de beslissing ten aanzien van haar zoon een andere, positieve beslissing werd genomen waarbij deze als vluchteling werd erkend. In dit verband dient te worden benadrukt dat, zoals ook in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis, op zijn eigen merites en aan de hand van de hiertoe in het concrete geval aangevoerde elementen, dient te worden onderzocht, zoals in casu geschiedt, rekening houdende met de individuele omstandigheden van ieders specifieke situatie.

De Raad stipt nog aan dat, met betrekking tot het feit dat, zoals ook blijkt uit de door haar bij het verzoekschrift gevoegde stukken, haar echtgenoot en zoon als vluchteling werden erkend, verzoekster

om haar verblijf in België bij haar gezin te regelen/bestendigen zich tot een andere procedure dan de procedure voor internationale bescherming dient te richten.

5.5. Verzoekster voert geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De overige door verzoekster als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde documenten met betrekking tot haar identiteit werden reeds eerder neergelegd.

6. Bijgevolg lijkt verzoekster niet aan te tonen dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 27 juni 2018, voert verzoekende partij aan dat de analyse niet correct is aangezien haar zoon erkend werd als vluchteling.

De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond, nu zij niet verder komt dan voormelde algemene kritiek als zou de analyse niet correct zijn aangezien haar zoon erkend werd als vluchteling.

In dit verband kan worden verwezen naar de grond in de beschikking van 27 juni 2018 waar het volgende wordt vastgesteld: *“In weerswil van verzoeksters huidige algemene verzuchtingen, is de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen er op grond van de motiveringsplicht geenszins toe gehouden om in zijn beslissing in het kader van verzoeksters huidig verzoek om internationale bescherming te motiveren waarom in het kader van de beslissing ten aanzien van haar zoon een andere, positieve beslissing werd genomen waarbij deze als vluchteling werd erkend. In dit verband dient te worden benadrukt dat, zoals ook in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt, elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis, op zijn eigen merites en aan de hand*

van de hiertoe in het concrete geval aangevoerde elementen, dient te worden onderzocht, zoals in casu geschiedt, rekening houdende met de individuele omstandigheden van ieders specifieke situatie. De Raad stipt nog aan dat, met betrekking tot het feit dat, zoals ook blijkt uit de door haar bij het verzoekschrift gevoegde stukken, haar echtgenoot en zoon als vluchteling werden erkend, verzoekster om haar verblijf in België bij haar gezin te regelen/bestendigen zich tot een andere procedure dan de procedure voor internationale bescherming dient te richten.”

Verzoekende partij werpt geen ander licht op voormelde en de overige in de beschikking van 27 juni 2018 opgenomen vaststellingen. Ze brengt geen concrete en valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen). Bijgevolg blijkt niet dat verzoekende partij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd in vluchtelingenrechtelijke zin of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Kosovo.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend achttien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS